

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna naročnina, Italija Lir 10.000
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo » 15.000
	Letna inozemstvo, USA dol. 18
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 26 (1559)

Gorica - četrtek, 28. junija 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Kdo je pravzaprav duhovnik?

Pokojni kanonik Janko Kramarič je vedno rad pripovedoval, kako je k njemu, ko je bil župnik, prišel kmet in ga prosil, naj mu mladšega sina pošlje v šole za duhovnika. »Zakaj pa v šole za duhovnika?« je vprašal župnik. »Zato, ker ni za nobeno delo,« je odgovoril kmet.

Zanimivo bi bilo vedeti, ali je še kdo danes, ki misli, da stopijo v duhovniški stan tisti, ki niso za drugo rabo.

Včasih so svetovali komu, naj postane duhovnik, da se bo dobro imel in mu ne bo nič manjkalo. Norčevali so se iz duhovnikov, češ da so debeli, kar naj bi bil očiten dokaz, da jim gre dobro.

Ce bi kdo danes dajal take nasvete, bi rekli, da ne pozna sveta, v katerem duhovnik danes živi. Današnje razmere so žal take, da odsvetujejo mladim fantom (in ne več mladim) vstop v duhovniški stan.

Včasih slišimo govoriti: Se bi se našli fantje, ki bi postali duhovniki, če bi se lahko poročili, če bi pri delu ne naleteli na toliko neuspehov in nevalečnosti; če bi bilo v Cerkvi vse lepo in čisto; če bi imeli več svobode; če bi se duhovniki med sabo ne prepirali; če bi bili bolj edini in složni v presojanju sodobnosti in njenih potreb; če bi se duhovniki res zanimali za božje kraljestvo in ne za zunanji svetni okras in obraz; če bi bilo njihovo življenje materialno bolj zagotovljeno; če bi uživali večje priznanje; če bi bilo med mladimi več apostolskega duha in čuta za odgovornost; če bi bilo kaj več upanja na uspehe pri delu za mladino... In še ta in oni »če«.

Naj se zdijo ti pomisleki še tako čudni, dejstvo je, da je to klic po bodočih duhovnikih, ki bodo morali v marsičem najti

drugačno zunanjo podobo, poiskati nov izraz, sodobno govorico, predvsem drugačno obliko apostolata, kot jo poznamo iz preteklih stoletij in sedanjih ustaljenih oblik. V to iskanje in tudi tveganje je nujno treba iti, sicer bo svet šel mimo Kristusa in Cerkve.

A eno ostane. Vse podanašnje, vse nove oblike, vsa prizadevanja, kako bi se Cerkve svetu približala, vse bo ostalo prazno delo, če ne bodo cerkveni ljudje škofje, duhovniki, redovniki in tudi laiki živeli iz Boga.

Le tisti duhovnik, le tisti laiki, ki bodo živeli čisti evangelij, bodo svetu kaj pomenili.

Vse drugo bo ostalo kramarija, bolj ali manj uspešen teater, če ne bo Duha božjega.

Kdo je pravzaprav duhovnik?

Iz mesa in krvi je kot vsak človek: grešnik med grešniki, nevednik med nevednimi, slaboten med slabotnimi.

Na svojih ramenih pa nosi Kristusovo poslanstvo: oznanja evangelij, deli milosti, vodi duše. Srednik je med Bogom in ljudmi.

To sveto breme mu je naložilo mašniško posvečenje.

To breme je služba in v to službo Bog kliče, kogar hoče. Če je danes vedno manj duhovnikov, kdo je za to odgovoren? Ali res Bog več ne kliče tudi med našimi vrstami? Ali ne kliče zato, ker hoče, da bi se svet zdrnil in spoznal, kaj mu pomeni dober duhovnik? Ali res ni nobenega, ki bi slišal ta glas?

Ali res ne prosimo nebeskega Očeta, naj pošlje delavcev v svoj vinograd, na svojo žetev? Molimo vsak dan v ta namen?

Dr. Lojze Škerl

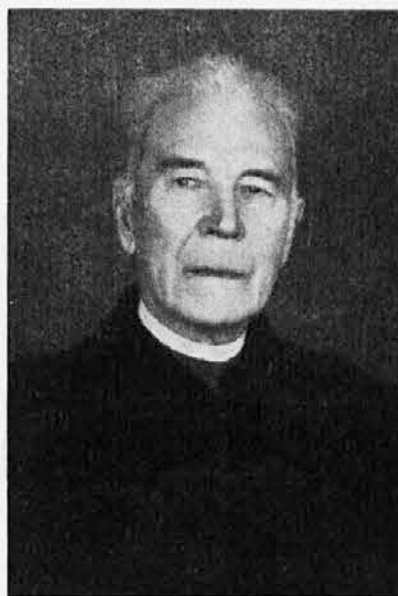
Ovire v Južnem Vietnamu

Delovanje duhovnikov na ozemlju južnega Vietnama je zelo omejeno. Okoli 300 duhovnikov je še vedno v zaporih. Drugi duhovniki in redovniki ne smejo hoditi iz ene pokrajine v drugo brez dovoljenja pristojnega občinskega urada. Verniki ne smejo dobiti iz tujine nobenega časopisa ali verske knjige.

Obsojen srbski terorist

V ZDA in v Kanadi živi veliko število hrvaških in srbskih izseljencev; eni so še izpred zadnje vojne, drugi so prišli tja po zadnji vojni. Eni in drugi so v precejšnji meri sovražno razpoloženi do sedanjega režima v Jugoslaviji. To njih nasprotovanje se vsako toliko izpriča v kakem atentatu na jugoslovanske osebnosti ali ustanove; tudi na ustanove ameriških državljanov, ki so naklonjeni sedanji Jugoslaviji. Tudi v Clevelandu na St. Claire avenue so kazali na porušena poslopja, ki so postala žrtev hrvaških teroristov, kot se splošno meni, čeprav policija ni krivcev izsledila.

Posebno močni so bivši četniki v Chicagu. Tu imajo svojo organizacijo, ki je teroristično nastrojena. Eden teh četnikov Srb Kavaja bi moral priti pred čistaško sodišče zaradi atentata na jugoslovanskega konzula. Na zračni vožnji iz New Yorka v Chicago je preusmeril letalo najprej na New York, nato na Irsko, kjer je letalo končno pristalo. Tu so Kavajo aretirali in ga izročili ameriškim oblastem. Ameriško sodišče ga je po kratki razpravi obsodilo na 20 let zapor zaradi preusmeritve letala, čaka ga pa še sodba zaradi atentata na konzula.

Ivan Trinkan

Ljudstvo moje drago!

Tebi sem živel. Tebe so spremljale moje skrbi in zate je tuklo moje srce. S teboj sem delil lepe in brike dneve in tvoja usoda je bila moja usoda.

Ljudstvo moje! Kakor do zdaj tudi v bodoče ljubi svojo zemljo in ohrani vero svojih očetov, da se nekoč vsi znajdemo v večni domovini. To naj ti bo moja oporoka in testament!

(Lz duhovne oporoke msgr. Ivana Trinkan, napisane v Trčmunu 5. julija 1950)

Ivan Trinkan je umrl dne 26. junija 1954. Obhajali smo torej 25-letnico njegove smrti.

Vietnamska tragedija se stopnjuje

V nekdanji francoski Indokinii ni in ni miru. V nekem oziru je tam položaj za ljudstvo še težji kot med vojno in revolucijo, ker sedaj niti ni več upanja na boljše. Prav o tem, kako so ljudje obupani in razočarani, priča tragedija vietnamskih beguncev. O tem se v zadnjih tednih povsod piše. Višek te tragedije je nastopil v preteklem tednu, ko so državne oblasti v sosednji Maleziji in Taiski sklenile, da bodo vietnamske begunce odklonile tudi s silo. Tako se je zgodilo, da so v Maleziji znova odpeljali na široko morje ladjice s stotinami beguncev, ki so hotele pristati ob malezijskem obrežju. Vsi ti begunci so potem utonili. Iste oblasti tudi z begunci, ki so že v številnih taboriščih v Maleziji. Pravijo, da so k temu prisiljene, ker ne morejo prehraniti novih ljudi.

Podoben položaj je v Tajski, ki meji na Kambodžo. Tudi ta država ima številna begunska taborišča, ki so prepolna, in ne ve, kako naj begunce oskrbi. In še prihajajo vedno novi. Tudi tajske oblasti so začele s silo vračati begunce nazaj v Kambodžo.

MEDNARODNE POBUDE

Ob takem stanju so se zganili nekateri državniki v svobodnem svetu, med njimi tajnik ZN Waldheim in pa italijanski predsednik Pertini. Waldheim je sklenil sklicati mednarodno konferenco o begun-

cih, da bi zainteresirane države skupno iskale ustrezno rešitev. Predsednik Pertini pa je kot človek čutil dolžnost, da opozori italijansko javnost na problem vietnamskih beguncev. V ta namen je poslal ministrskemu predsedniku Andreottiju posebno pismo. V njem pravi:

»Dragi Andreotti! Vidim, da tragedija vietnamskih beguncev zadobiva dan za dnem večji obseg, ki je za človeštvo in za mednarodno javno mnenje nesprejemljiva.

Na tisoče mož, žensk in otrok je prepuščenih samim sebi na morju. Iz begunskih taborišč, kjer so dalj časa nanje pozabili, namreč odganjajo begunce na morje nepreskrbljene, brez vsakršne pomoči in upanja, da jih bo kdo sprejel in jim nudil zatočišče.

Dobro vem, da si Italija sama ne more naložiti takega bremena. Potrebno pa je, da po svoji moči poseže čimprej in z največjo vneto.

Pismo zaključil predsednik Pertini z navedbo, naj bi se v ta namen organizirala tudi mednarodna pomoč.

POMOČ CERKVE

Predsednik Pertini je s tem pismom izprijal, da je predvsem človek, kar je redek pojav med italijanskimi politikami, posebno med levičarji. Ti so med vietnamsko vojno stavkali, demonstrirali, nabirali denarno in drugo pomoč za Vietnam, sedaj pa razen kakih priložnostnih besed ne pride od njih nič konkretnega. Pač pa je tudi tukaj živo prisotna pomoč Cerkve in katoličanov. Sv. oče se je ponovno v svojih govorih spomnil tragedije v Vietnamu, posebno odločen je bil pri avdientci v sredo 20. junija. »Kristusova ljubezen nas priganja, je s sv. Pavlom ponovil sv. oče. Zato hočem nocoj dvigniti svoj glas in vas povabiti, da se vaša misel in vaše srce usmerjata na tragedijo, ki se odigrava na morju in na suhem v južnih deželah Azije in ki so vanjo zapleteni stotisoči naših bratov in sester.« Nato sv. oče pohvali mednarodne pobude, ki so nastale za rešitev tega problema in želi, da bi imele čim hitrejši in čim večji uspeh. Potem zaključil:

»Sklicujem se na vest vseh ljudi, da bi vsi prevzeli svoj del odgovornosti, narodi in njih voditelji, v imenu solidarnosti, ki sega preko državnih, plemenskih ali ideoloških meja. Cerkvena skupnost je že opravila veliko delo ljubezni in pomoči. Tega se veselim. Toda ona more narediti še več. Zato naj pastirji v svojih škofijah spomnijo vernike na to.«

Konkretna pobuda so se že začele. Mednarodna Caritas že dolgo pomaga vietnamskim beguncem in jim bo sedaj še bolj. A tudi drugi se zdi, da so pripravljeni kaj storiti. Kaj in koliko, bomo videli. Vsekakor gre pri tem za nov zločin v svetovni politiki; pri režimih v Vietnamu in Kambodži, ki so ustvarili nemogoče razmere za ljudstvo, saj bi drugače število beguncev ne preseglo še milijon; pri ostalih državah pa, ker so si tako dolgo mašile ušesa pred klici vietnamskih beguncev.

Sedanji slovenski trenutek

»Naša luč«, mesečnik, ki izhaja v Celovcu in je glasilo za slovenske izseljence, je v junjski številki objavila članek, ki bo zaradi svoje vsebine gotovo zanimal tudi naše bralce. Zato ga bomo v dveh številkah ponatisnili. Danes objavljamo tisti del, ki se tiče splošno političnega in gospodarskega položaja v Sloveniji (Ured.).

Z nekaj poznavalci razmer v Sloveniji smo pripravili za naše bralce tale razgovor:

Kako bi kratko označili slovenski trenutek v prvi polovici leta 1979?

Tvegano in težko je označiti sedanji slovenski trenutek, ker je tako zapleten. Morda bi ga izrazili z dvema besedama: brezglavost in otopelost.

Ali bi lahko našli nekaj vzrokov za takšno občutje?

Glavni vzroki so trije: družbeni, narodnostni in gospodarski.

Najprej so torej družbeni vzroki. Na kaj pri tem mislite?

Komunistični režim je vsak dan bolj negotov. Titova navzočnost, za katerega nihče prav ne ve, koliko je še oblastveno učinkovit, vedno bolj hromi normalno delovanje političnega stroja. Njegovo navzočnost poleg vsega tako napihuje, da se celotni komunisti sami zgražajo nad po-veličevanjem »nezmotljivega in najdražjega gosta«. Bili so primeri, ko je TV med običajnim večernim televizijskim dnevnikom ves čas prikazovala samo pohode Titove kolone avtov. Sekretar slovenske partije Setine se je nato v Telexu opravičeval, češ da takšnega prenosa komunisti niso naročili. Ljudje se sprašujejo, kdo se skriva za tem kultom in zakaj.

Gotovo botruje negotovosti režima tudi strah pred Rusi?

Brez dvoma. Zdi se, da so Sovjeti namenili Bolgariji vlogo nekakšnega Vietnama na Balkanu. Slišati je, da je prišlo na bolgarski meji do majhnih prask; sam slovenski minister za notranje zadeve Zemljarič je nedavno v Delu priznal, da Bolgari rožljajo z orožjem. Poleg vsega se čuti, da ni več Kardelja. Tito je ostal

sam, saj nima v neposredni bližini nikogar, na katerega bi se lahko tako tesno naslonil, kot se je lahko nanj.

Kaj pa zamisel kolektivnega vodstva?

Vanjo nihče prav ne verjame, saj zgodovina dovolj zgovorno dokazuje, da do- slej še nobeno »kolektivno vodstvo« ni bilo sposobno dalj časa voditi kakšne družbe. Vedno je prihajalo do notranjih trenj in nesporazumov, dokler se ni pojavil kak voditelj, ki je imel dovolj ugleda, in prevzel vodstvo države. Da bi bila prav Jugoslavija lahko in tem izjema, nihče ne verjame.

Lahko bi torej skrhili negotovost režima v vprašanje: Kaj bo po Titu?

Točno. Nihče prav ne ve, kakšen jutri nas čaka. Dokler živi Tito, je družba na zunaj in na znotraj vsaj navidez trdna. Kaj bo po njegovi smrti? Velika uganka. Strah pred Rusi je v Sloveniji velik, upanje na demokratizacijo in sproščanje tudi skromno navzoče. Čeprav je med ljudmi precejšnje nezadovoljstvo s komunističnim režimom, se vendar to nezadovoljstvo ne izraža v kakšnem dejanskem, organiziranem, nasprotnem načrtu. Politične opozicije, ki bi imela jasne predstave, ki bi si postavljala določne cilje za dan X, ko se bo verjetno ponovno odločala usoda slovenskega naroda, ni. Verjetno ni bil slovenski narod na morebitne usodne dogodke v prihodnosti še nikoli tako nepripravljen kot danes.

Drugi vzrok današnjega občutja brezglavosti in otopelosti v Sloveniji je narodnostne narave. Tu gre najbrž predvsem za nekakšen naval z juga v Slovenijo.

O gospodarskem zapostavljanju Slovenije bomo govorili ob vprašanju gospodarstva. Tu omenimo slovensko nezadovoljstvo nad tem, da prihaja v Slovenijo vedno več ljudi z juga. Po ljubljanskih ulicah in lokalih, pa tudi po ulicah in lokalih slovenskih mest je srbska in hrvaška govorica vse glasnjša. Če so pred leti prihajali v Slovenijo bolj posamezniki, ki so se prej ali slej »poslovenili«, se vključili v slovensko življenje, je sedaj

vedno več skupin, ki se držijo skupaj, se zapirajo v geto, se širijo in zahtevajo šole v svojem jeziku in razne druge pravice, ne da bi se vključevali v slovensko družbo. Ni se mogoče izogniti vprašanju, ali zmore mali slovenski narod vsrkati toliko ljudi z juga. Obstaja resna nevarnost, da bo Slovenija v nekaj desetletjih, mogoče stoletjih, govorila le še hrvaško ali srbsko.

Kdo je kriv za ta priliv z juga?

Gotovo tudi Slovenci sami. Skoraj vsa »nižja« in težja dela opravljajo le še južnjaki. Slovenec bo s težavo prijel za kramp in lopato. Ali si s tem tudi sami ne koplje groba? Ali nas potrošniška mrzlca, ki nas žene k »višjim«, boljše plačanim opravilom, »časih tudi v tujino, ne ugonablja, raznoročuje, razčlovečuje?

Kaj pa pravijo k temu oblastniki?

Pri uničevanju slovenske narodne zavesti je marljiva tudi partija. Ob Kardeljevi smrti so npr. lahko televizijski poslušalci ure in ure dolgo poslušali Kardeljevo pripovedovanje o svojem življenju in delu in o jugoslovanski partiji v jeziku, ki ni ne slovenščina, ne hrvaščina, ne srbsčina, marveč nekakšna polomljena in spakedrana srbsčina iz Beograda. Na prvomajskih partijskih proslavah v Bohinjski Bistrici so govorniki govorili v srbsčini, tudi Stane Dolanc in Franc Popit. Tudi drugi slovenski politiki govorijo v skupščini in v drugih organizacijah v Beogradu spakedrano srbohrvaščino, čeprav bi po zakonu lahko govorili slovensko. Med sedanjimi slovenskimi komunističnimi veljaki je čut za slovenski jezik popolnoma zakrnel. Pa še neko čisto drugo vprašanje, ki kaže na »skrb« režima za slovenstvo: kako je to, da dobi prišlek iz »bratske« republike v Sloveniji stanovanje razmeroma brž in brez posebnih težav, medtem ko mora nanj Slovenec čakati leta in leta?

Tretji vzrok današnjega nemirnega trenutka v Sloveniji je gospodarstvo. Kaj bi o tem povedali?

Režim se mora soočiti z vedno večjimi

SSk o volilnih izidih parlamentarnih in evropskih volitev

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je v preteklih dneh analiziralo volilne izide parlamentarnih volitev v Italiji in prvih neposrednih volitev v evropski parlament, s posebnim ozirom na nastop manjšin.

Glede parlamentarnih volitev, na katerih je SSK po sili razmer nastopala pod znakom Furlanskega gibanja, kar je notranje ministrstvo prepovedalo skupen znak z lipovo vejico, vodstvo SSK z zadovoljstvom ugotavlja, da so se slovenski volivci pozitivno odzvali vabilu in glasovali za slovenske kandidate na skupni listi s Furlanskim gibanjem, kar se med drugim odraža v visokem številu preferenčnih glasov. S tem je SSK doprinesla svoj stvarni delež k volilnemu zavezniku. Če rezultati niso bili dovoljni po vsej deželi, je treba to v precejšnji meri pripisati hudim političnim pritiskom in nacionalističnim napadom, katerim so bili Furlani podvrženi, ker so s svojim prvim nastopom na parlamentarnih volitvah ogrozili pozicije vsedravnih strank, v prvi vrsti DC. Nekateri vplivni eksponenti te stranke so obtožili FG, da se je povežalo s Slovenci, ki da hočejo mejo za Tilmentu in podobne gorastnosti, ki so očitno negativno vplivale na neinformirane furlanske volivce.

Toda ne glede na volilne izide, ostaja dejstvo prvega poskusa povezave med Slovenci in Furlani v naši deželi, kar gotovo ne bo brez posledic za nadaljnji razvoj teh odnosov v luči stvarnosti, ki jo položaj narekuje.

V zvezi z volitvami v evropski parlament deželno tajništvo SSK ugotavlja, da so bile te volitve preizkušnja za vse politične sile v državi od obeh največjih vsedravnih strank, ki sta obe nazadovale, pa do vmesnih političnih strank in grupacij, med katere v določeni meri pristevamo tudi etnično-jezikovne manjšine in avtonomistična gibanja, ki so se povezala pod znakom in imenom Union Valdôtaine.

Ta zveza manjšin je prvič nastopila na volitvah in kljub nasprotovanju mnogih in skromnih propagandnim sredstvom zbrala sicer precejšnje število glasov (165.000), kar je glede na zelo razčlenjen strankarski sistem v Italiji vsekakor vzpodbudno število, ki pa ni zadostovalo za izvolitev predstavnika. Če pomislimo, da je bil predstavnik Proletarske demokracije (Democrazia Proletaria) izvoljen z 250.000 glasovi, bi z ustreznimi propagandnimi prijemi in aparatom, ki ga manjšine zaenkrat zaradi skromnih finančnih sredstev ne zmorejo, tudi lista Union Valdôtaine verjetno dosegla potrebni volilni kvocient.

Vendar je, neglede na številčni rezultat, SSK mnenja, da je bila volilna povezava na ravni manjšin v Italiji potrebna iz dveh razlogov: da se poudari in dokaže krivičnost volilnega zakona, ki narodnim manjšinam zgolj teoretično omogoča nastop na evropskih volitvah, dejansko pa jim postavlja nepremostljive pogoje in ovire; drugič zato, da si manjšine v Italiji ena drugi pomagajo in tako vsaj delno nadoknadijo zamujen čas.

To se je stalno poudarjalo tudi v volilni kampanji, vendar spričo stvarnih dejstev bo treba nadaljnje oblike in načine sodelovanja prilagoditi stvarnim razmeram in interesom manjšin samih. V tem okviru gre poudariti predvsem dejstvo, da je Union Valdôtaine na teh parlamentarnih volitvah izvolila v romski parlament svojega senatorja in poslanca, ki sta pripravljena delati za vse manjšine.

Po drugi strani je treba vzeti na znanje, da južnotirolska SVP — potem ko je od Rima dosegla svoj »paket« — pozablja na solidarnost z drugimi manjšinami. E tako si lahko razlagamo njeno odločitev, da se je za evropske volitve povezala z DC in s tem indirektno otežkočila volilni uspeh ostalih manjšin okrog liste Union Valdôtaine.

SSk mirne vesti pred svojimi volivci in volilnimi zavezniki izjavlja, da je storila vse, kar je bilo v njenih močeh, da bi volilna povezava med manjšinami za evropski parlament v celoti uspešna, in volilni rezultati med Slovenci na Tržaškem in Goriškem to očitno potrjujejo.

Volilni izidi potrjujejo tudi, da so zavodni slovenski volivci razumeli, da za politično stranko manjšine v tem političnem trenutku, ko nam nočejo dati najosnovnejših narodnostnih pravic, ni bilo druge boljše politične izbire kot iskanje povezave s sorodnimi političnimi gibanji drugih jezikovnih ali narodnih manjšin.

Za to zavestno neomajno zvestobo se jim Slovenska skupnost iskreno zahvaljuje in jim zagotavlja, da ji bo to njihovo zaupanje v veliko moralno in politično pomoč v nadaljnjem boju za globalno zaščito, ki se ji italijanska vlada izmika kljub obveznostim v Osimskem sporazumu. Prav zadnje novice iz krogov vladne komisije za proučevanje zakonske zaščite slovenske manjšine potrjujejo to pomnjanje politične volje najvišjih državnih organov po pravični zaščiti Slovencev v Italiji.

Zaradi razdalj in izredno tesnih časovnih rokov za vložitev liste ni bilo mogoče predhodno preveriti primernosti nekaterih kandidatur in gibanj na listi UV, vendar te nedostatke daleč presega izključitev iz igre za evropske volitve do Slovencev vedno bolj nestrpne Liste za Trst. S tem je SSK odločilno pripomogla k temu, da zlasti omahljivi slovenski volivci na teh volitvah niso zanjo več glasovali, kar je bistvene važnosti za politični ugled celotne slovenske manjšine.

Bralci pišejo

O poimenovanju šole v Mačkovljah

Spoštovani g. urednik!

Kot so že poročali Primorski dnevnik in tudi drugi slovenski listi pri nas, je v teku pobuda za poimenovanje osnovne šole v Mačkovljah.

Že na prvem javnem sestanku lani spomladi v šoli so bili iznešeni razni predlogi glede poimenovanja, ki jih tu ne navajamo prav zaradi tega, da ne bi zgladilo, da hočemo komu kaj vsiljevati. Povemo, naj le, da so eni predlogi naleteli na bolj ugoden odmev pri pretežni večini prisotnih udeležencev, drugi pa manj.

O vseh teh predlogih se je nekajkrat razpravljalo na skupnih sejah medrazrednega sveta in predstavnikov krajevnih organizacij in predstavnikov obeh prizadetih vasi, tj. Mačkolj in Prebenega. V zadnjem času pa so nekateri od teh predstavnikov enostransko opustili dosedanja okvir dogovarjanja in s sklicanjem raznih vaških sestankov brez javljenega dnevnega reda in brez soglasja vseh drugih predstavnikov ter brez predhodnega sklepa komponente staršev v medrazrednem svetu so resno otežkočili možnost za iskanje in doseg enotnosti glede celotnega vprašanja. Zato se strinjamo s predlogom Draga Pahorja (glej PD - 13. maja letos), da je treba vse predloge temeljito preučiti in skušati priti do vse sprejemljivega enotnega predloga.

Kajti ime šole mora vse prebivalce že predhodno povezovati, zato bi vsi zagrešili največjo napako, če bi z raznimi improviziranimi in prenapljenimi akcijami in podobnim hoteli vsiljevati ljudem en ali drug predlog.

Potrebno je ponovno vzpostaviti primerno ozračje za trezno razmišljanje in razpravljanje o primernosti raznih predlogov, kajti prepričani smo, da je le na ta način možno priti do tiste enotnosti, ki nam je v tolikih ozirih potrebna zlasti kot pripadnikom narodne manjšine.

Vsako morebitno nepremišljeno izsiljevanje ne samo spravlja v nevarnost dosego enotnosti, ampak vnaša slabo kri in razdor med obe vasi in med same vasišane.

Z odličnim spoštovanjem!

Mačkolje, 22. junija 1979

Prosvedno društvo Mačkolje

Obnova cerkvenih objektov v Furlaniji

Od 22. do 24. junija je bilo v Vidmu posvetovanje, kako obnoviti porušene ali poškodovane cerkve. Na območju pordeonske škofije je bilo porušeni ali poškodovanih okoli 500 cerkvenih objektov. V videmski nadškofiji pa je potres povzročil naslednjo škodo: 140 cerkva je porušeni, 116 zelo poškodovanih in 226 delno poškodovanih. Stroški za obnovo vseh teh objektov so predvideni na 70 milijard lir, a država obljublja le 30 milijard pomoči. Za kritje ostalih stroškov morajo poskrbeti župnijske skupnosti same.

Posvetovanje za obe škofiji je bilo skupno in sicer pod geslom v furlanščini: Cjase di Diu, cjase nestre, kar pomeni: božja hiša, naša hiša.

Videmski nadškof Battisti pravi, da bodo cerkvene skupnosti same odločile, kdaj bo prišel čas, da se cerkve obnovijo. A, kadar pride do takega sklepa, takrat mora biti pripravljen prostor in načrti.

Papeško odlikovanje »Pro Ecclesia et Pontifice« je dne 10. junija 1979 prejela iz rok nadškofa msgr. Cocolina gđ. Zora Piščanc

OKNO V DANAŠNJI SVET

Letošnji novomašniki

Na praznik ap. Petra in Pavla bodo v Sloveniji posvečenja letošnjih slovenskih novih mašnikov. Vseh je 33, in sicer: škofijskih novomašnikov za ljubljansko škofijo je 8, za mariborsko 7, za goriško-koprsko 4. Salezijanci bodo imeli 5 novih mašnikov, jezuiti 3, minoriti 3, lazaristi 2, klaretinci 1. En slovenski novomašnik je tudi v celovski škofiji. Če prištejemo še g. Marjana Vidmarja, ki je bil v nedeljo 24. junija posvečen v Rimu pri Sv. Petru je pa iz Argentine, je vseh novih mašnikov 35.

Goriška nadškofija bo imela enega sa mega novega mašnika, ki bo posvečen v Ogleju v soboto 30. junija; je to don Gianfranco Rigotti, ki biva v Trzinu.

Koprsko-goriški novi mašniki so: GREGORC Ivan, doma iz Ajdovščine. Novo mašo bo imel v Ajdovščini v nedeljo 8. julija ob 9.30.

LESKOVEC Rafael, doma iz Godoviča nad Idrijo; nova maša bo v nedeljo 1. julija ob 10. uri.

STEPAN MILAN, doma iz Slavine na Pivki; nova maša v nedeljo 8. julija ob 17. uri.

ZAKELJ Vojko, doma iz Postojne; nova maša v nedeljo 1. julija ob 10. uri.

Iz goriško-koprske škofije sta še klaretinec RIJAVEC Stanko, ki bo imel novo mašo v Dolenji Trebuši v nedeljo 1. julija ob 10. uri.

Lazarist STAVAR Janez, doma iz Zagorja pri Pivki, ki bo imel novo mašo v nedeljo 15. julija ob 15.30.

Vsem novim mašnikom ponavljamo besede, ki jim jih je letos napisal prof. A. Rebuta: »Pojdite še naprej napajati naš dragi vinograd z vrelci krstne milosti, pridelovati v njem vino Kalvarije, pridelovati olje za naše bolnike in kadilo za naše pokojne.

A predvsem pojdite pričevati za božjo Prihodnost — za tisto, ki je oko še ni videlo ne uho slišalo ne srce občutilo.

Zakaj krščanstvo je pred vsem drugim prihodnost: to, kar se šele ima zgoditi. Vaš poklic je bolj kot vsi drugi za prihodnost.

S Koroškega

Globasnica je še vedno zavedna slovenska vas v Podjunu. V tej vasi so slovesno odprli novo šolo. Ob odprtju je bila dvojezična akademija ob prisotnosti svetnih in cerkvenih zastopnikov. Na šoli je v nemškem jeziku napis: »Soviel Sprachen Du sprichst, sooft bist Du Mensch« (Kolik jezikov znaš, toliko mož veljaš). Pameten napis, ki pa je, žal, le v nemščini, čeprav hodijo v šolo nemški in slovenski otroci.

V Sent Rupertu vodijo šolske sestre gospodinjsko šolo, ki ima pravico javnosti. Na tej šoli so pripravili ob zaključku šolskega leta tradicionalno akademijo in razstavo ročnih del ter kuharskih dobrot. Razstavo in akademijo si je poleg raznih zastopnikov oblasti ogledalo tudi kakih 1500 ljudi.

Vladni predsednik Bruno Kreisky je ob začetku nove parlamentarne sezone imel v dunajskem parlamentu otvoritveni govor, v katerem se je dotaknil tudi vprašanja narodnih manjšin v Avstriji. Dobešedno je rekel, da pomenijo narodne skupnosti nenemške jezikovne pripadnosti v Avstriji obogatitev kulturnega življenja in most do sosedov. Vlada bo storila vse, da se zagotovi obstoj narodnih skupin v Avstriji. Trudila se bo tudi, da se bodo rešili problemi, ki so nastali na posameznih področjih pri izvajanju zakona o narodnih skupnostih.

Istega dne je dnevnik »Salzburger Nachrichten« prinesel vest, da se bodo procesi

proti koroškim Slovincem nadaljevali dne 11. julija v Salzburgu. Sojena bosta dr. Mirko Messner in Janko Malle zaradi dogodkov ob blagoslovitvi brambovskega spomenika v Škocijanu leta 1976.

Opomba: Narodne manjšine smo most, preko katerega hodijo zastopniki matične države in prizadetih držav (Avstrije in Italije), da pijejo sebi na zdravje in manjšinam v spomin. Obogatitev kulturnega življenja smo le v toliko, da z ljudskimi plesi obogatimo kako folklorno prireditev. Državni in ustavni zakoni glede narodnih manjšin v Italiji in Avstriji se pa izpolnjujejo tako, da imata vlada v Rimu in na Dunaju platno in škarje, narodne manjšine pa le hrbet, da jim ga pokrijejo. Zato bi že moral priti čas, da prenehamo biti most za druge, kulturna bogatitev za tujce in hrbet za plakate.

★

S TRŽAŠKEGA

Mavhinje

Prejšnjo nedeljo, na praznik sv. Janeza Krstnika je bila v naši župniji sv. birma. Popoldan ob 18.00 se je pred cerkvijo zbralo 36 birmancev in birmank iz vseh štirih krajev naše župnije, iz Mavhinj, Cerovlj, Vižovelj in Sesljana. Lep dan je omogočil, da sta bili sv. maša in birma pred cerkvijo. Evharistični oltar je bil na nizkem odru, v polkrogu pred njim pa so stali birmanci, njihovi botri in starši. Vseh vernikov je bilo okrog 200. Gospod nadškof je prispel točno ob napovedanem času, pozdravili so ga predstavniki birmancev in predstavnik staršev; nato je g. nadškof, ki je bil zadovoljno presenečen nad zamisljivo, da se bo maševalo na odprtem, šel v cerkev. Od tu se je potem razvila procesija strelčnikov, prvoobhajank v belih oblekah, štirih mladeničev, ki so nosili sveče, sedem duhovnikov z nadškofom do evharističnega oltarja. Med duhovniki sta bila tudi nadškofov vikar msgr. Oskar Simčič in predsednik »dekan Marjan Komjanc.

V pridigi na birmance in vse navzoče je gospod nadškof pozval vse, naj se sami sebe vprašajo, koliko so zares dobri kristjani, ki bi bili neustrašeni kot apostoli po prejemju Sv. Duha, pripravljeni odkrito pred vsemi priznati svojo vero. Zato nas je povabil, naj ohranimo trdno vero kot počelo in vodilo svojega življenja, kar daje smisel tudi vsemu našemu obstoju.

Domači župnik g. Jože Markuža je poklical vsakega birmanca po imenu, da je pred vso krščansko skupnostjo izrazil pripravljenost biti Kristusov pričevalec v domačem kraju in svetu.

Nato je bil po izpovedanju vere obred sv. birme, zbor pa je pel priložnostno pesem. Za to lepo slavo je zbor skrbno pripravil, priskočili so pa na pomoč tudi nekateri člani moškega zbora »Fantje iz pod Grmade«.

G. nadškof je sam opravil sv. mašo, pravtako je tudi obhajal birmance pod obema podobama. Pri obhajilu mu je pomagal nadškofov vikar. Na koncu bogoslužja je nadškof podelil slovesen blagoslov. Po končanem opravilu se je nadškof s slikarji birmanci in se rad pogovarjal z njimi, njihovimi starši in botri ter z drugimi verniki.

Lep sončen dan je nudil zunanjo praznično podobo birmanskega slavlja, ki je prineslo veselje birmancev in vernikov, ki so radi prisluhnili besedi svojega nadpastirja. Vsa vas je dihala v prazničnem razpoloženju. G. nadškof je opravil vse bogoslužje v lepi slovenščini.

Z GORIŠKEGA

Skrljevo

Skrljevo je v soboto 16. junija doživel svoj veliki dan. Po treh letih so Skrljevci zopet prišli do svoje lepe, zdaj obnovljene cerkve. Ob 5. uri popoldne se je začela slovesnost blagoslovitve. Kljub temu da je lilo kot iz škafe, se je zbrala velika množica domačinov in tujih gostov, ki so dobesedno natrpali ne samo cerkev, temveč tudi zakristijo in atrij. Poleg škofa smo opazili mnoge predstavnike raznih civilnih in vojaških oblasti. Nad cesto, ki vodi do cerkve, je stal velik transparent s slovenskim napisom: »GOSPOD, TI SI NAS MIR!«

Slovence so zastopali msgr. Oskar Simčič, škofov vikar za Slovence, in pa bivša mirniška župnika Mirko Rijavec in Mirko Zorn.

Pred blagoslovom so se zvrstili govori raznih predstavnikov. Pomembne so bile besede g. arhitekta, ki je izvršil načrte za obnovo cerkve ter vodil dela. Razložil je, zakaj je ohranil v cerkvi staro slikarstvo, ki sama po sebi nima umetniške vrednosti, vendar predstavlja preprosta verska čustva nekdanjih skrljevskih vernikov. Omenim naj, da so napisali slovenski, vendar z mnogimi napakami. Hotel sem, je rekel, arhitekt, da cerkev ohrani svojo zgodovinsko obeležje.

Potem je govoril g. škof. Najprej po slovensko, potem pa italijansko. Cestital je Skrljcem, da so zopet prišli do svojega lepega »božjega« doma. »Ljubite ga! Obiskujte ga!« — je priporočal g. škof.

Obred je zaključila maša in birma peterih skrljevskih mladincev. Med mašo sta nastopala dva zbora in sicer slovenski moški zbor »M. Filej« pod vodstvom Zdravka Klanjščka in furlanski mešani zbor iz Mariana. Slovenski zbor je pel tudi po maši na trgu pred cerkvijo, saj se je medtem vreme zjasnilo in je posijalo sonce. Čvrsta izvedba naših narodnih pesmi je prevzela vse navzoče, Slovence in Italijane. Veselo razpoloženje pa se je nadaljevalo še pozno v noč v prostorih restavracije Snidarceig, kjer je bila slavnostna večerja.

Romanje v Rim

Kot je bilo omenjeno v zadnji številki KG, je slovenska duhovnija v Gorici pripravila romanje v Rim v dneh od 18. do 22. junija. Priglasilo se je 50 romarjev, ki smo odpotovali v ponedeljek zjutraj pod vodstvom našega dušnega pastirja. Skrbelo nas je, kako bomo prenašali vročino, ki je zadnje tedne tako hudo pritiščala. Pa, hvala Bogu, bilo je kar hladno med potjo v Rim in tudi v Rimu samem je prijetno pihljal vetrič od Tirskega morja. S par postanki smo se po dobrih desetih urah znašli v Rimu, saj so k temu pripomogle izredno lepe avtoceste. V Rimu smo bivali v penzionu »Silla« blizu trga sv. Petra. Vse tri dni našega bivanja v svetem mestu smo obiskovali razne kraje in spomenike. Prvo jutro smo bili v katakombah sv. Kalista, kjer smo imeli sv. mašo. Po katakombah nas je spremljal vodič salezijanec Danijel Lestan iz Vrtojbe, ki tam opravlja to službo. Drugi dan smo imeli sv. mašo v kapeli Marije Pomočnice v Sloveniku, tretji dan pa pod cerkvijo sv. Petra ob grobovih Janeza XXIII. in Janeza Pavla I. Obiskali smo vse štiri glavne bazilike, pri sv. Petru pa še kupolo, vatikanski muzej in Sikstinsko kapelo. Vse je šlo v redu, le v sredo popoldne, ko je bila zaradi številne množice vseh barv in jezikov, avdiencia sv. očeta na trgu sv. Petra, je začelo deževati, kar je prineslo precej nereda, saj so bili vsi sedeži, pripravljeni tudi za nas, polni vode in tudi dežniki so ovirali po svoje. Pa sv. oče smo le videli in slišali.

Obisk Rima je bil izredno bogat na doživetjih. Posebno presenečenje smo doživeli zadnje popoldne, ko smo šli v Tivoli, kjer smo v vili d'Este videli čudovite vrtove z nešteti oblikami vodometov. Nazaj grede smo obiskali tudi Orvieto in se s splošnim zadovoljstvom vrnili v petek zvečer v Gorico.

Romanje je zelo lepo uspelo, za kar se imamo zahvaliti predvsem rektorju Slovenskega jezerniku in dvema gg. iz njegovega zavoda, ki sta nas spremljala po mestu kot vodiča.

xy

• V glavnem mestu Litve, v Vilni, praznujejo 400-letnico univerze. Studentje so poslali posebno brzojavko jezuitskemu vrhovnemu predstojniku p. Arrupeju v zahvalo za ustanovitev univerze po jezuitih. V brzojavki pravijo, da je univerza danes najpomembnejši znanstveni center v Litvi.

Sklad »Sergij Tončič« za slovenske akademike

Dne 8. junija 1979 je Slovenski visokošolski sklad »Sergej Tončič« imel občni zbor. Poročilo je podal predsednik sklada dr. Pavle Merku. Po uvodnih pozdravih je nadaljeval:

»Dne 3. novembra lani je umrl dr. Frane Tončič, prvi pobudnik za ustanovitev Sklada in njegov prvi podpornik. V svoji oporoki je zapustil stanovanje na ul. R. Manna, 20, Skladu z izrecnim priporočilom, naj Sklad ukrene z njim po svoji uvidevnosti v korist našim visokošolcem.

Upravni odbor Sklada je na seji dne 13. decembra lani sklenil počastiti spomin velikega človeka in Slovenca dr. Frane Tončiča z razpisom nagrade, ki nosi njegovo ime, za najboljšo študijsko izpodo peresa slovenskega visokošolca v Italiji, nastalo ali objavljeno v letih 1977 in 1978; o razpisu je zatem poročal ves slovenski tisk v Italiji. Poudariti želim, da je zanimanje za nagrado »Dr. Frane Tončič« pri študentih in v javnosti bilo več kot zadovoljivo; zato priporoča upravni odbor, naj novi odbor razpiše nagrado tudi vnaprej vsako leto.

S smrtjo dr. F. Tončiča je Sklad zgubil tudi svojega skrbnika v pravnih zadevah: takoj po njegovi smrti je ponudil pravno

Ob priliki tržaškega škofijskega romanja v Rim vabimo na

EKUMENSKO POTOVANJE V RIM IN FLORENCO (od 3. do 9. septembra)

Glavne točke potovanja: Rim (3.-5. sept.), Viterbo (starodavno mesto in rezidenca papežev), Tarquinia in Cerveteri (središči etruščanske kulture), Pienza (rojstni kraj tržaškega škofa in humanista E. S. Piccolomini, poznejšega papeža Pija II.), Loppiano (glavno središče ognjiščarjev-focolarini), Firence (8. sept.), Ravenna (središče bizantinske umetnosti), Pomposa (znana srednjeveška opatija), Camaldoli (versko-duhovno središče).

Cena potovanja: L 210.000 (L 50.000 ob vpisu).

Rok za prijavo: 8. julij v kapeli Leopolda Mandiča pri Domju in v trgovini Fortunato v Trstu.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda

asistenco Skladu odvetnik dr. Drago Stoka, ki se mu zato v imenu nas vseh najlepše zahvaljujem.

Pri svojem delu je skušal odbor doseči dvoje: najprej je skušal z okrožnico vsem slovenskim študentom v Italiji opozoriti, da mu spremembe statuta nalagajo dolžnost, skrbeti za vse slovenske študente v Italiji in ne samo za študente na Tržaškem; ter z okrožnico bivšim študentom je skušal razširiti krog članov Sklada in s tem krog podpornikov, da si tako s članarino, določeno v znesku 10.000 (desettisoč) lir, zagotavlja dohodek, ki so potrebni za podporo študentov.

Nato je odbor določil načine in obseg podpor študentom. Odločil se je, da bo delil podpore tudi za potne stroške in za disertacijo.

Odziv študentov je bil razveseljav, vendar bi lahko bil večji: posebno študentje z Goriškega in iz Benečije bi lahko v večji meri uživali usluge, ki jim jih daje Sklad na voljo.

Svoje poročilo je dr. P. Merku zaključil takole: Vsako občestvo pokaže svojo življenjsko, svojo žilavost tudi s pobudami v korist njegovih članov; zato je tudi Slovenski visokošolski sklad »Sergij Tončič«

eden izmed termometrov, po katerih lahko merimo življenjskost slovenske manjšine v Italiji. Če se bo odbor trudil, da zboljša svojo službo v korist naših študentov; in če se bojo novi bivši študentje in drugi člani slovenskega občestva pri nas včlanili ter s svojo skromno podporo omogočili delo Sklada, bo to eden znakov naše življenjskosti.

Študentje pa lahko pokažejo svojo življenjskost s tem, da se obračajo na Sklad za katero koli od uslug, ki jo Sklad daje njim na razpolago.

Po poročilih so na občnem zboru javili, da je odbor Sklada prejel sedem študijskih disertacij slovenskih akademikov. Nagradil je disertacijo »La questione nazionale a Trieste: inchiesta fra gli operai sloveni di Bagnoli« (Boljunc), ki jo je napisala Alenka Rebula.

80-letnica Prosvetnega društva Lipa iz Bazovice

Po dolgih pripravah je bila v Bazovici v nedeljo 24. junija proslava 80. letnice prosvetnega društva Lipa. Slovesnosti so se začele z odprtjo razstave v Bazoviškem domu v petek zvečer, ko so nastopili otroci osnovne šole Primož Trubar. Nadaljevale so se v soboto z gostovanjem folklorne skupine z Reke ter imele dostojen zaključek v nedeljo popoldne z nastopom pomlajenega in pomnoženega pevskega zbora Lipa, pevskega zbora Vasilij Mirk s Proseka-Kontovela, folklorne skupine Tabor ter s sodelovanjem domače mladine z recitalom ter folkloro. Vmes je bilo oblikovanje društvenega prapora, pozdravni govori raznih društev in ustanov ter nagajevanje dolgoletnih zaslužnih članov in pevcev. Slavnostni govornik je bil Miro Preselj, dolgoletni učitelj in tudi član PD Lipa in obenem častni odlikovanec, ki je orisal dolgoletno delovanje društva s posebnim poudarkom na težko medvojno obdobje, ko je bilo ljudstvo navdušeno za petje in imelo izreden posluš za narodne vrednote.

Nadsvje hvalevredno je proslavljanje takih obletnic, ki naj bi bile temelj za nadaljnjo narodno kulturno poslanstvo in vzajemnost. V vsi prireditvi je bilo vključene veliko mladine, na kateri sloni naše bodoče delo; to je dober znak in daje upati v nov preporod naše narodne zavesti.

Prireditvi je uspela; občinstva je bilo veliko vse dneve, posebno na zaključni prireditvi. Zelo pa je motila neka raztresenost in želja po telesnih dobrinah, ki so se kar ponujale ob kioskih. Želeli je, da ob takih slavnostnih prilikah prisluhnemo najprej temu, kar nam organizatorji nudijo v duhovno rast.

SLOVENSKA SKUPNOST - SEKCIJA DEVIN-NABREŽINA prireja na igrišču SOKOLA V NABREŽINI

»Naš praznik«

SPORED:

sobota 30. junija: ob 18. uri otvoritev z odprtjem kioskov;

ob 19. uri koncert nabrežinske godbe na pihala;

21. uri ples ob zvokih ansambla »Lojze Furlan«;

nedelja 1. julija: ob 18. uri odprtje kioskov;

ob 19. uri koncert godbe na pihala iz Trbovelj.

Govoril bo A. Terčon, član deželnega tajništva SSK;

ob 21. uri prosta zabava z ansamblom TAIMS z Opčin;

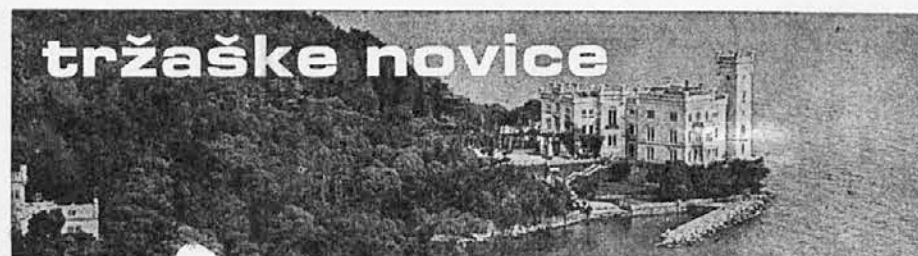
ob 1. uri zaključek Našega praznika.

Vabljeni vsi Slovenci!

Z dobrim vinom bomo namakali domače prigrizke.

nega. Ali pomeni to razlikovanje, da so »duhovniki iz domovine«, ki so prišli med izseljence v zadnjih letih, »režimski duhovniki«? Slovenske oblasti vzbujajo tak sum, ko delajo razliko med izseljenskimi duhovniki, kot je bilo slišati na občnem zboru Matice v Ljubljani in kot je slišati tudi med izseljenci samimi. To bi bil najgrši madež na izseljenskih duhovnikih, pred katerim je treba slovenske duhovnike v tujini z vso silo varovati.

Druga točka je očitane »klerikalizma« raznim emigrantskim duhovnikom. Ti so prišli med slovenske ljudi v tujini v najtežjih časih po vojni in ostali med njimi v najtežjih pogojih. Videl sem, kako divje življenje živijo nekateri, sami, brez lastnega gospodinjstva, večno na poti, brez reda, brez počitka, vedno vsem na uslugo. In čemu? Zato, da bolnim rojakom prinašajo Kristusa v sv. popotnici, otrokom pri prvem sv. obhajilu; da oznanjajo Kristusa pri nedeljskih mašah, ki jih imajo desetine km narazen; da učijo verouk otroke in odrasle; da jih učijo tudi materino besedo in da jim hranijo spo-

tržaške novice

Praznik sv. Rešnjega Telesa pri Sv. Ivanu v Trstu

Kjer je močna verska tradicija, tam vsi ugovori triumfalizma odpadejo. Svetoivanska procesija dokazuje, da so prebivalci, slej ko prej, zvesti svojim verskim vrednotam.

Mala, stara cerkva je na predvečer veselo zaživela ob plamenu sveč (zaradi okvare električne napeljave) in tradicionalnih pesmi v čast sv. Janezu Krstniku. Podaljšek praznovanja je sledil v družabnem večeru. Namesto divjega medu, kobilic in grenkih korenin, kot njihov patron, jim ta svetnik, upamo, ni zameril, če so si njegovi častilci privoščili kozarec dobrega vina in še kaj zraven.

Praznični višek je veljal nedelji z dobro urejeno procesijo po ulicah S. Cilino, Str. di Guardiella in Raf. Sanzio. Lepo število belo-oblečenih deklic s košaricami cvetja, tradicionalne svetoivanske narodne noše, skavti in, letošnja novost, mali dečki v kroju švicarske straže, so dostojno popestrili dolgi sprevod. Celó nekaj naših najmanjših v otroških vozičkih se je ljubko uvrstilo med zbrano množico. V presledkih salezijanske godbe so se izmenoma vrstile slovenske in italijanske nabožne pesmi.

Popoldansko sv. mašo je opravil škof Belloni s podelitvijo sv. birne slovenskim otrokom. Tu nas je pretresla veličastna skladba »Ti si Peter Skala«. Z mogočno dinamiko jo je zapel zbor Marij Kogoj pod vodstvom Nade Zerjal-Zaget. Pri maši skladatelj M. Tomca je pela solistka Marta Vuga-Horvat. Tudi skavtine so se lepo izkazale v dvoglasnem solističnem petju psalama.

Čeprav je velika udeležba ljudi pri birni pozitivno dejstvo, vendar bi številnejši pristop staršev k obhajilu bil vse bolj duhovno uspešen. Zelo pa moti razhod ljudi ob zaključku. Slikanje pred oltarjem in odhod iz cerkve bi se mogel vršiti brez tolikega hrupa.

Slišijo se sumljivi glasovi, da se izpred glavnega oltarja namerava odstraniti oba kipa sv. Cirila in Metoda. Gre verjetno le za govoričenje, kajti v nasprotnem primeru bi se oglasili na pristojnem mestu. Občuteno pa nas je prizadela ugotovitev, da se je na naši cerkveni zastavi (bandero) odstranil slovenski napis. Četudi je zastava bila obnovljena, se kaj takega v letu 1979 ne bi smelo dopustiti. Pričakujemo, da se napis dosledno vrne na svoje mesto.

F. V.

Otvoritev trim steze v gropajsko-padriški osnovni šoli

V drugi številki tretjega letnika glasila osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh »Mala gaja« je v svojem poročilu napisala učenka tretjega razreda Karmen Natural tole: »Tudi jaz kot vsi moji šošolci, nestrpnno pričakujemo uro telovadbe in še posebno takrat, ko gremo telovadit na šolski vrt. Tu je še posebno lepo.« V isti številki, ki smo jo dobili na dan otvoritve ob vhodu na šolski prostor, pa nam učenec petega razreda Martin Grgič poroča: »Naš šolski vrt je zelo velik, zato so naše učiteljice skupno s starši sklenile, da bomo neradili trim stezo. Ze lani so pričeli z delom, a ga niso dokončali. Trim steza ima 20 telovadnih točk. ZSSDI je podarilo šoli tablice z navodili za vaje, podpornike ravno tako. Gozdna zadruga iz Padrič nam je poskrbela hlode, starši pa ostalo telovadno orodje, ki ga zdaj prav pridno postavljajo. Mi pa vadimo za otvoritev trim steze, ki bo konec junija.«

No, in še pred koncem junija, to je prav zadnjo nedeljo, je bila na šolskem vrtu pristrčna in nad vse uspela otvoritev te takozvane trim steze ki se je udeležilo veliko domačinov, staršev in prijateljev otrok. Trud in prizadevnost učiteljstva in staršev, da bi šola obogatili in jo še tesneje povezali z življenjem, ki jo obkroža, sta se tega dne bogato obrestovala. Prireditvi se je odzvalo veliko domačinov, mladih in manj mladih, in dokazalo veliko zavzetost za šolsko ustanovo.

Z ritmično vajo in s pevskim nastopom so se predstavili otroci otroškega vrtca, ki so s svojo ljubkostjo želi val odobranja vseh prisotnih. Osnovnošolci pa so se postavili s petjem in telovadnim nastopom, ki je bil za naše razmere enkrat. Prireditvi pa je dala nadvse slovesen ton trebenska godba na pihala. Še prej je vse prisotne pozdravila učenka Irena Kralj, ves ostali program pa je napovedala učenka Elena Kalc. Z veseljem se je vabilu za blagoslovitev nove trim steze odzval domači župnik g. Marijan Živic, ki je imel ob tej priložnosti kratek nagovor in poudaril korist združevanja telesne kondicije z duhovnim napredkom. Pohvalil je vzajemnost, ki vlada med učiteljstvom, starši, otroki in župnijsko skupnostjo. Podravnatelj Bruno Kralj pa je pohvalil to koristno iniciativo in zagotovil, da bo trim steza koristna ne le za osnovnošolske otroke, marveč za vse vaščane (če bo to pobudo odobril šolski svet). Predstavnica staršev Lidija Kralj pa se je zahvalila vsem, ki so pripomogli, da je prišlo do uresničitve trim steze, in prav tako vsem, ki so se proslave udeležili.

Po proslavi so se otroci, starši, učiteljstvo in ljubitelji otrok ustavili pri prijetni zakuski, komentirali ves potek proslave, za katero nosijo levji delež otroci, učiteljice, pa tudi šolski sluga Silvo Ozbič, ki je oskrbel za zelo dobro ozvočenje in ne nazadnje za dobro kapljico vina.

Pri tej prireditvi pa je najbolj prišla do izraza vzajemnost med učiteljstvom in domačini, ki je bistveni pogoj za nadaljnje uspešno delovanje naše manjšine.

Pa še kratka pripomba: ko se je vsa slovesnost iztekala ob zvokih trebenske godbe na pihala, so prišli na vrt trije, če jih smemo tako nazvati, tuji iz Karnije, se pozanimali, kakšen praznik je

PRAZNOVANJE

SV. CIRILA IN METODA NA VEJNI

5. julija: ob 11. uri sv. maša ob oltarju sv. bratov. Sledi skupno kosilo v kraški gostilni. Vabljeni zlasti slovenski duhovniki in laiki.

8. julija: ob 17.30 novomašno in zlato-mašno slavlje (novomašnika: Rafael Leskovec iz Godoviča in Bogdan Dolenc iz Javorja nad Skofjo Loko); zlato-mašnika: Aleksander Milič, iz Briščikov pri Proseku, Ivan Budin iz Mirna pri Gorici.

neki in ko so jim domačini dali čisto kratko, a učinkovito razlago o prazniku samem in o tem, po kom je šola poime-novana, so imeli za nas le besede pohvale in nas spodbujali, naj ne omagamo in naj le vztrajamo po poti za dosego naših pravic. Mislim, da si lepšega priznanja ne bi mogli pričakovati.

Skratka, enkratna prireditvi, katere iniciativa zasluži, da se je oprimejo tudi druge šole, če le imajo možnost realizacije takšnega objekta kot je trim steza.

Sv. Križ pri Trstu

V nedeljo 1. julija bomo slovesno obhajali god svojih zavetnikov sv. Petra in Pavla. Ob 10. uri bo slovesna sv. maša, nato pa običajna procesija s sv. R. Telesom po vasi. Med procesijo bo pel domači cerkveni pevski zbor in igrala nabrežinska godba. Na slovesno praznovanje so vabljeni poleg domačih vernikov tudi vsi častilci sv. R. Telesa in sv. Petra in Pavla.

Pridite, bomo skupaj počastili evharističnega Jezusa in s svojim pobožnim vedenjem tudi javno pričali zanj.

Kristjan ne more postati izraelski državljan

Izraelsko državljanstvo lahko dobi otrok izraelske matere ali kdor se je oprijel judovske vere. Tako določa zakon izraelske države. Neka ameriška žena, hči judovskega očeta in judovske matere, je zaprosila za izraelsko državljanstvo. Niso ji ga dali, ker so zvedeli, da veruje v Jezusa kot v Odršenika. Ko se je pritožila, je tudi najvišje izraelsko sodišče pritožbo zavrnilo.

Judovski mesečnik »Shalom«, ki izhaja v Rimu, kritizira tako stališče izraelske vlade. Izraelsko državljanstvo lahko dobi človek, ki nima nobene vere, ali ki ima kakšno drugo vero, le kristjan ne sme biti. Tu ni nobene doslednosti. Zato omenjeni mesečnik zagovarja načelo, da versko prepiranje ne more odločati o tem, ali je nekdo pripadnik izraelskega naroda ali ne. Izraelci obsojajo Hitlerjev rasizem, sami pa mu, na žalost, sledijo.

Dva objema

23. avgusta 1939 sta se prijateljsko objela Stalin in Hitler in Hitler je hitel (seveda s Stalinovo pomočjo) že 26. avgusta napasti Poljsko, pa je 25. avgusta zvedel, da sta Poljska in Anglija sklenili pogodbo o medsebojni pomoči. To ga je osupnilo, še zlasti zato, ker je Italija po svoji navadi proglasila nevtralnost. Zdaj se je Hitler trudil, da bi Anglijo pregovoril, naj pusti Poljsko na cedilu. To se mu ni posrečilo. Zato je s toliko večjo besnostjo 1. septembra ob 4.45 napadel Poljsko od zahoda, njegov tovariš Džugašvili pa od vzhoda. V treh tednih sta German in Gruzinec uničili slovensko Poljsko.

Koliko časa je trajal objem Hitler-Stalin? Niti dve leti. 22. junija 1941 je že Hitler napadel svojega tovariša Stalina.

19. junija sta se objela Carter in Brežnjev. Ali bo njun objem trajal vsaj dve leti?

vseh razsežnostih. To sta obe goriški kulturni skupini doživeli na svojem gostovanju tako v Clevelandu kot v New Yorku in Fairfieldu. O tem obisku piše profesor B.P. iz Clevelanda: »Petje in igra sta nam bili zelo všeč in naši otroci so boljše razumeli važnost slovenskega jezika in kulture. Vaš obisk jim je bil v veliko pobudo, da se raje zanimajo za slovenske vrednote.« Mitja Ribičič je v jubilejni številki Našega tednika izjavil: »Trditve o izvozu naše revolucije, našega samoupravnega sistema ali neuvrčenosti je tuja značaja jugoslovanske notranje in zunanje politike, bila pa bi tudi zelo kratkovidna in neumna politika, skregana z evropsko resničnostjo«. Še bolj pa z ameriško in avstralsko, bi dodali mi.

Teh navodil naj bi se Slovenska izseljeniška matica držala, pa bi bilo njeno delo v resnično korist slovenskim ljudem v tujini. Toda sme kaj takega?

K. H.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Beseda o Slovenski izseljeniški matici

Koncem preteklega meseca je bil v Ljubljani občni zbor Slovenske izseljeniške matice. Ob tej priložnosti so bila podana številna poročila, pregledano delo te ustanove in pa izvoljen nov odbor. Za predsednika so izvolili Staneta Kolmana, ki je hkrati predsednik Komisije SRS za odnose z verskimi skupnostmi. Izvolitev novega predsednika gotovo ni bila naključna, temveč so imeli pred očmi dejstvo, da v tujini deluje med izseljenci večje število duhovnikov, s katerimi niso odnosi Matice najboljše. Morda želijo, da bi se izboljšali.

Ce je ta želja resnična, potem izboljšanje ne zavisi od duhovnikov med izseljenci, temveč od Matice oz. od oblasti v Sloveniji. Ti bi morali spremeniti odnos do duhovnikov v izseljenstvu. Predvsem je razlikovanje med duhovniki »emigranti« in duhovniki iz domovine nekaj nedopust-

min na domovino. Potem je tu še skrb za socialne potrebe naših ljudi. Posebno prvih 20 let so bili največkrat izseljenski duhovniki edini, ki so se brigali za slovenske ljudi v emigraciji. Ali bo kdo zbral in opisal vse to, kar so takrat naredili slovenski duhovniki za slovenske izseljence pod vodstvom škofa Rožmana?

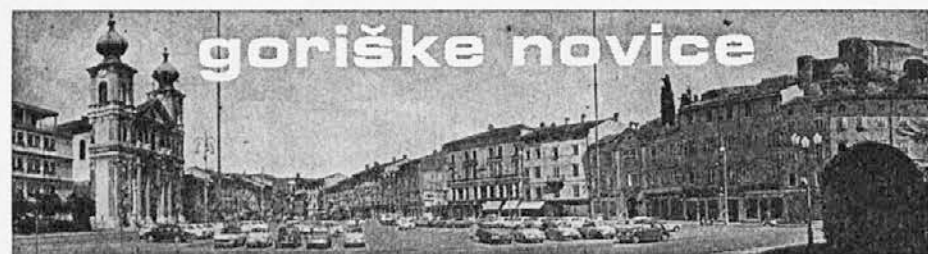
In za vse to delo, žrtve in trud morajo sedaj požirati očitek, da uganjajo »klerikalizem«. To jim očitajo tisti, ki so za vsak svoj korak plačani.

Tretja stvar je pa nastopanje Slovenske izseljeniške matice same. Kaj nudi ta slovenskim ljudem v tujini? Jim prinaša domovino ali jim prinaša partijske direktive?

Naj v Ljubljani ne pozabijo, da v zapadnem svetu, kjer živijo slovenski izseljenci, imamo demokratični družbeni red; da smo politično in svetovnonazorsko pluralistično opredeljeni, glede domovine pa smo si edini tako zamejci kot izseljenci. Domovina nam je še vedno tisti ideal, ki ga je za vse čase upodobil Ivan Cankar. Od ljudi, ki prihajajo iz domovine,

pričakujemo, da nam prinašajo spomin nanno, da nam nudijo domače vrednote, domačo kulturo, domače pesmi, domačo besedo, partijsko politiko naj pustijo v Ljubljani.

Matica pa tega ne dela. Njej je prvenstveno na tem, da izvaža partijsko ideologijo, preoblečeno magari v kranjske klobase. V tujini so ljudje zelo občutljivi za to. V poročilu v Ljubljani je bilo npr. rečeno, da »so bili v Clevelandu nosilci ostre akcije proti Golarjevi Vdovi Rošlinki nekateri duhovniki in najvišji politični emigranti«. Resnici na ljubo je treba povedati, da je bil nastop ljubljanskih igralcev ob tisti priložnosti zelo neprimeren in še bolj neprimerno poročanje v Delu. Ko smo bili na turneji v Clevelandu, smo še vedno slišali odmeve na tisto gostovanje, ker so bili clevelandski Slovenci po pravici užaljeni. S takšnim postopanjem si Matica zapira vrata do demokratičnih Slovencev, ki si ne želijo in ne pustijo, da bi jim kdor koli vsiljeval neko politično prepričanje, ki pa sprejemajo in želijo sprejemati slovensko kulturo v

Uspehi in neuspehi na višjih srednjih šolah

Ob zaključku šolskega leta, ki se je letos prej končalo, so znova nastali problemi ob uspehih in neuspehih na teh šolah. Dnevnik posvečajo temu vprašanju precej člankov. Razvidno je namreč, da je končna bilanca precej porazna tako na slovenskih kot na italijanskih višjih srednjih šolah. Lepo število dijakov je dobilo popravne izpite v septembru. V odstotkih: ital. znanstveni licej 24%; učiteljske 26%, slov. učiteljske 49%, ITI 33%. Ist. d'arte 33%; tečaj za vrtnarice pri uršulinkah 19%, slovenski tečaj 47%, slov. klasični licej 15%, slov. trgovska šola 41%, ital. tehnični zavod za geometre 25%, zavod za računalništvo 25%, periti 17%.

Dijakov z izpiti je torej precej, na slovenskih šolah več kot na slovenskih šolah z ital. učnim jezikom, če izvajamo slov. gimnazij-licej. Člankarji v dnevnikih se vprašujejo, zakaj takšni nezadovoljivi uspehi. Eni pravijo, da so bili profesorji strožji, dijaki pa manj pripravljeni; drugi trdijo, da so sedanji programi preobširni in neživljenjski. Javnost in dijaki bi torej želeli, da vsi dijaki izdelajo, profesorji zbori pa niso tega mnenja. Zakaj niso?

Ne zato, ker bi hoteli biti »mučitelji« dijakov. Saj najbrž vsak profesor želi, da bi njegovi dijaki izdelali. To bi mu bilo le v ponos, morda celo v posebno zaslugo pri politikih. Zakaj torej postopajo drugače? Mislim, da zato, ker profesorji zbori imajo tudi vest. Ta jim pravi, da dijak mora le nekaj znati, če hoče v višji razred. Njegove znanje je predpisano v učnih programih. Zato mora dijakovo znanje kolikor toliko odgovarjati učnim programom. Prevelika popustljivost v tem oziru dijakom prej škoduje kot koristi. To potrjujejo izkušnje. Popravni izpiti naj dijake vsaj na to spominjajo, da je šola nekaj resnega, da pravica do šolanja pomeni tudi dolžnost študiranja in znanja. Na to se prerado pozablja. Vsaj v zadostni meri je treba obvladati vse predmete in ne samo nekatere. Torej tudi tiste, ki niso všeč. Ravno tu nastanejo težave, ker marsikdo študira le to, kar mu je všeč, ne pa ostalih predmetov.

Na slovenskih šolah je potem še problem italijanščine. Če bi odšteli izpite iz tega jezika, bi videli, da so uspehi boljši kot na slovenskih šolah. Prav je namreč, da dijaki obvladajo tudi italijanščino, saj jo bodo v življenju potrebovali. Dijaki in starši naj zato vzamejo šolanje kot nekaj resnega, kar zahteva tudi trud in odpoved marsikake zabavi, na žalost tudi skrajšanje počitnic.

Slovenski vrtec v Ronkah

V Romjanu (Vermigliano) blizu Ronk so končno odprli že pred časom obljubljeni otroški vrtec. Gre po dolgih letih, odkar govorimo o človekovih pravicah, za prvo tovrstno pobudo odgovornih oblastev v prid slovenske narodne skupnosti, ki živi na tem območju med prebivalstvom italijanskega jezika in bizjaškega govora. Doslej otroci slovenskih staršev iz Ronk, pa tudi iz bližnjih občin Tržič (Monfalcone) in Staranec niso imeli najmanjše možnosti za izobraževanje v materinem jeziku. To dejstvo je bilo toliko bolj vpadljivo, ker je otrokom tistih italijanskih družin, ki so se iz takih ali drugačnih vzrokov naselile po slovenskih občinah, zagotovljeno vse šolanje v lastnem materinem jeziku.

Zeleni bi bilo še, da bi se za slovenske ljudi na tem območju za začetek vsaj nekajkrat na leto nudila tudi slovenska služba božja. Preveč let je že minilo po drugi vojni, po zlomu fašizma, ko so ustrezne pobude običale. Sedaj, ko je v goriški Cerkvi prišlo do pomembnih premikov tudi v zadevah sožitja obeh narodnosti v škofiji, je čas, da se nekaj ukrene tudi za slovenske vernike okrog Tržiča.

† Franco de Gironcoli

V starosti 87 let je umrl na Dunaju

zdravnik specialist Franco de Gironcoli, po rodu iz Gorice. Tukajšnji javnosti je bil znan kot odlični furlanski pesnik in prevajalec poezije na furlanski jezik, zlasti iz nemščine, italijanščine, nekaj pa tudi iz slovenščine. V mednarodnih krogih je bil poznana osebnost, ustanovil je mednarodno medicinsko revijo »Urologia«, področje, na katerem se je specializiral.

Leta 1977 so v Gorici izšle njegove »Poesie in friulano«, med njimi je tudi nekaj prevodov iz nemščine, iz slovenščine pa tri pesmi koroškoslovenskega pesnika mladšega rodu Gustava Januša.

Kresovanje SGS

Goriški skavti in skavtinja so na predvečer godu sv. Janeza Krstnika kresovali na Vrhu sredi kraške gmajne. Naredili so visok kres, ki je potem s čudovitim plamenom gorel. Zbralo se jih je lepo število, skavtov in skavtinja, iz vseh treh čet. Okrog ognja so potem še dolgo v lepi kresni noči prepevali, si pripovedovali skeče in se pogovorili o prihodnjem taborjenju, ki bo od 23. julija do 5. avgusta v dolini Koritnice pod Mangartom.

Svete birme

Maj in junij sta meseca prvih sv. obhajil in birm. Tako je preteklo nedeljo 24. junija g. nadškof Cocolin birmoval kar na štirih krajih. Zjutraj ob 9. uri je bila najprej birma v Pevni, nato ob 11. uri v Sovodnjah. Ob 4^h se je g. nadškof podal v Podgoro in od tam še v Mavinje, kjer je bila birma ob 18. uri. Po tako polnem dnevu se je g. nadškof ustavil z duhovniki še pri prijateljski večerji.

Naj povemo, da je isti dan bila birma tudi onstran meje. G. škof Jenko je namreč v nedeljo dopoldne birmoval v Biljah, popoldne pa v Bukovici. V petek, na praznik Srca Jezusovega, je pa bila birma v Vrtojbi, ker je tam cerkev posvečena Srcu Jezusovemu.

Obilo Sv. Duha je torej prišlo na našo mladino v preteklem tednu. Da bi mu tudi ostala zvesta!

Dve hudi prometni nesreči

Pretekli ponedeljek sta se pripetili dve hudi prometni nesreči s človeškimi žrtvami. Na miramarski cesti, blizu naravnega tunela, je zjutraj ob 6.30 avto znamke BMW trčil v nasproti vozeči Fiat 850. Pri nesreči sta bila na mestu mrtva mož in žena v fiatu, v drugem avtu pa je izgubil življenje voznik 29-letni Bernard Frandolič, sopotnik Jordan Vižintin pa je bil hudo ranjen. Do nesreče je prišlo, ker je avto BMW zavozil na levo stran naravnost v Fiat 850.

Voznika v fiatu sta bila 59-letni Giuseppe Conti in njegova žena 53-letna Anna Cernecco. Oba sta verjetno šla na kopanje, ker so v avtu našli kopalni pribor. Frandolič in Vižintin pa sta se vračala iz Trsta domov, potem ko sta nedeljski večer in noč preživela v družbi s prijatelji. Frandolič je namreč stanoval v Doberdolu, Vižintin pa stanuje pri Devetakih. Frandoličev oče je pred 10 leti prav tako postal žrtev prometne nesreče.

Druga nesreča se je zgodila v ponedeljek popoldne v Zagradu. Prav sredi vasi je iz neznanh vzrokov ing. Carlo Ribi z avtom zavozil na levo in trčil v hišni zid, od koder ga je odbilo na sredo ceste. Pri nesreči je bil inženir mrtev, njegova sestra pa težje ranjena. Tudi oče ing. Carla je umrl v prometni nesreči.

Na praznik sv. Rešnjega Telesa smo pri procesiji prosili: Nagle in neprevideane smrti, reši nas, o Gospod! Ta prošnja postaja zmeraj bolj nujna.

Koncert zbora Lojze Bratuž v Gračežu

V okviru proslav, ki se že od meseca januarja razvijajo v graški baziliki sv. Evfemije, je v torek zvečer nastopil tudi goriški mešani zbor Lojze Bratuž. Izvajal je polifonske in slovenske nabožne ter narodne pesmi. Obisk poslušalcev je bil prav dober. Več povemo prihodnjič.

Zbor otrok osnovne šole v ulici Vittorio Veneto poje pod vodstvom učiteljice Nataše Paulin-Petarin na akademiji v Katoliškem domu 10. junija t.l.

Števerjan

V števerjanski občini imajo že dalj časa probleme z vodo, to zaradi posebnosti briških tal in ne nazadnje tudi zaradi potresa, ki je pretresel celotno vodovodno omrežje, da večkrat cevi popustijo in tako iztečejo ogromne količine vode. Ustanova CAFO, ki ji je pred leti občina zaupala upravo vodovoda, kot v ta namen usposobljeni ustanovi, ne rešuje problemov tako, kot si občani želijo. Zaradi tega pride večkrat do pomanjkanja vode, kar predstavlja za ljudi velike nevšečnosti. Občinska uprava si že vseskozi prizadeva, da bi radikalno rešila ta problem. Tako je dosegla od dežele, da je nakazala vrsto fondov, za sedaj 270 milijonov lir, za popolno obnovitev vodovoda. V torek 19. junija so bila na sedežu ustanove CAFO v Gradišču na dražbi oddana dela za popolno prenovitev celotnega omrežja po občini. Dela, ki bodo stala 270 milijonov lir, je z 18% poviškom prevzelo podjetje Brussolo iz S. Dona di Piave. Upati je, da bodo sedaj dela kmalu stekla in bodo odpravljene omenjene nevšečnosti. Pred dnevi so po vasi občani pobirali podpise za ureditev tega problema, kar je hvalevredno, saj je pametno, da tudi občani sledijo problemom in pomagajo tako občinski upravi, ki se sicer s problemi večkrat znajde sama ob velikem nezanimanju občanov.

Glede letošnjega festivala lahke glasbe povemo, da bo nastopilo posebno veliko ansamblov iz Slovenije, manj iz zamejstva.

V ŠTANDREŽU

se v soboto 30. junija in v nedeljo 1. julija zvečer nadaljuje
PRAZNIK SPARGLJEV

Duhovne vaje in teološki tečaj za duhovnike v Tinjah v letu 1979

I. Duhovne vaje:

a) od srede, 11. julija 1979, ob 18. uri, do sobote, 14. julija 1979, ob 13. uri: »Moji prijatelji ste«. Voditelj: škof dr. Alojzij Ambrožič

b) od srede, 18. julija, ob 18. uri, do sobote, 21. julija, ob 13. uri: »Moji prijatelji ste«. Voditelj: škof dr. Alojzij Ambrožič

c) od nedelje, 2. septembra, ob 18. uri, do srede, 5. septembra, ob 13. uri: »Služabniki ver«. Voditelj: prof. dr. Franc Perko, Ljubljana

č) od nedelje, 23. septembra, ob 18. uri, do srede, 26. septembra, ob 13. uri: »Služabniki ver«. Voditelj: prof. dr. Franc Perko, Ljubljana.

II. Teološki tečaj:

od ponedeljka, 16. julija 1979, ob 9. uri, do točka, 17. julija 1979, ob 18. uri, »Jezusove prisposode v oznanjevanju«. Voditelj: škof dr. Alojzij Ambrožič.

Duhovniki naj prinesejo s seboj za somaševanje albo, cingulum in belo štolu. Prosimo za pismene prijave na spodnji naslov najmanj 10 dni pred tečajem. Na prijave odgovorimo le v negativnih primerih. Če ni odgovora, je prijava sprejeta.

Katoliški dom prosvete

Katholisches Bildungsheim

SODALITAS

A-9121 TINJE - TAINACH

tel. 04239-642

Dobro znana

KATOLIŠKA KNJIGARNA v Gorici na Travniku, 25 (Piazza della Vittoria, 25) želi svojim zvestim odjemalcem prijetne počitnice in jim sporoča, da že sprejema naročila za knjige za prihodnje šolsko leto. Večino učbenikov ima že na zalogi.

OBVESTILA

Vaško opasilo na Padričah — praznik sv. Cirila in Metoda — zavetnika cerkve na Padričah — bo že v nedeljo 1. julija. Sv. maša ob 10.30 in večernice ob 16. uri.

Slovensko karitativno društvo »SLO-KAD« javlja, da se v ponedeljek 2. julija prične prva izmena deklic v koloniji Dragi. Deklice morajo biti v koloniji ob 17.45 za zdravniški pregled. Prva izmena se bo zaključila 26. julija. Če se hoče kak otrok vpisati v drugo izmeno dekčkov, ima še možnost. Dovolj je, da se družina javi po telefonu ta teden: tel. 226117. Dečki bodo v koloniji od 30. julija do 23. avgusta.

Zveza cerkvenih pevskih zborov iz Trsta bo letos imela seminar za zborovodje in pevce v Krškem na Dolenjskem v hotelu Sremič in sicer od 5. 8. do 11. 8. Pevci naj se javijo pri svojih zborovodjih ali duhovnikih. Čas prijave do 5. julija.

Sporočamo, da se za morebitne zamudnike nadaljuje vpisovanje v slovenske osnovne šole in sicer za Gorico na ravnateljstvu v šoli via Brolo, za Doberdob pa na tamkajšnjem ravnateljstvu.

Mesečna maša za edinost bo v Trstu (Marijin dom, ul. Risorta) v ponedeljek 2. julija ob 18.30.

Zaključni se vpisovanje na letošnje ekumensko romanje v Rim in Firence (3.-9. septembra).

Msgr. Leopold Jurca bo daroval svojo zlato mašo v nedeljo 8. julija ob 10. uri v stolnici v Kopru.

V ponedeljek 2. julija ob 21. uri bo v goriškem Avditoriju p. Giacomo Girardi govoril in kazal diapozitive o položaju vietnamskih beguncem.

P. Girardi je že govoril o tem problemu po italijanski televiziji.

Dušnopastirski tečaj zamejskih in zdomskih duhovnikov bo v domu »Le Beatitudin« v Trstu v dneh 1. in 2. avgusta t.l.

Duhovne vaje za primorske duhovnike bodo v domu »Le Beatitudin« v Trstu od 28. do 30. avgusta. Začetek v torek zjutraj ob 9. uri in sklep v četrtek zvečer. Prijavite se čimprej.

Vsakoletno goriško-tržaško romanje na Barbano bo na praznik žalostne M.B., to je v soboto dne 15. septembra. Ob 11. uri bo somaševana maša na Barbani; ob 16. uri pa posebna pobožnost slovenskih romarjev v baziliki sv. Evfemije v Gračežu.

DAROV

Za Alojzijevešče: ob rojstnem dnevu Benjamina Komjanca 10.000 lir.

N. N. Rupa za Alojzijevešče in za Zavod sv. Družine po 5.000 lir.

Za zbor Rupa-Peč za praznik fratle rojak iz Rupe K. A. 100.000 lir.

V spomin nepozabnega moža Franca Pahor, Sovodnje, daruje žena Marija za Zavod sv. Družine 15.000, za Katoliški glas 5.000 in za misijone 5.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: N. N. 8.000; družina Skabar 5.000; dr. Giorgio Pellizer ob krstu hčerke Barbare 50.000; družina Peterlin v počastitev spomina Podobnikov none 6.000; razni 6.000 lir.

Ban Marija iz Ban v spomin bratov Viktorja in Edvarda za skupnost »Družina« Opčine 10.000; za Marijanišče 5.000.

Za kapelo Leopolda Mandiča pri Domju: N. N., Domjo 20.000; N. N., Domjo 5.000; N. N., Trst (k p. Leopoldu s prošnjo za zdravje 100.000; družina Kuret, Ricmanje v spomin na pok. očeta Gašperja 8.000; ga. Helena Vouk, Milje 50.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: N. N. 10.000; Marija Čufar 5.000; Rezi Kralj 5.000; Frančiška Drogenik 20.000; Vincenc Križmančič 50.000; Magda Križmančič 3.000; ob krstu Konstantina Racmana 50.000; Dora Živice v spomin očeta Ivana 10.000 lir.

Časnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Časnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 1. do 7. julija 1979

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.30 Nediški zvon, oddaja o Benečiji. 11.05 Mladinski oder: »Ostrorelec«. Prvi del: »Na zrcalnem jezeru«. 14.10 Poslušajmo spet. 17.00 »Bunker«.

Ponedeljek: 8.05 Z novim dnem, v informacijo, poduk in zabavo. 9.30 Pravljica v nadaljevanjih: »Carovnica Čirimbarea«. 12.00 Ribe in morje, radijski varjete. 13.15 Zborovska glasba: Umetne in ljudske pesmi. 14.45 Roža mogota, antologija ljubzenske lirike. 16.30 Rezervirano za... področja kulture, znanosti, prosvete in prostega časa. 17.05 Z naših koncertnih odrov.

Torek: Z novim dnem, v informacijo, poduk in zabavo. 9.30 Rdeče, rumeno, zeleno... in še kaj. 10.05 Nedeljski koncert v tržaškem Avditoriju 29. oktobra lani. 11.00 Križanovska: »Nemeza«. 20. in zadnji del. 11.35 Počitniški vrtjak. 14.45 Naši nepoznani znanci. 17.05 Ruggero Leoncavallo: Glumači, opera v dveh dejanjih. 18.30 Melodije od tu in tam.

Sreda: 8.05 Z novim dnem, v informacijo, poduk in zabavo. 9.30 Glasba za najmlajše. 12.00 Bodimo resni!, radijski varjete. 13.15 Zborovska glasba: dve lanske tekmovalni: »Naša pesem« v Mariboru in »Cesare Augusto Seghizzi« v Gorici. 14.10 Poletna vročica: oddaja v živo z glasbo, nagradami in nasveti. 16.30 Rezervirano za... področja kulture, znanosti, prosvete in prostega časa. 18.05 »Kakor listje«.

Četrtek: 9.30 Otroci se igrajo. 11.00 Roman v nadaljevanjih: »Rokovnjači«. 1. del. 11.35 Počitniški vrtjak. 14.45 Roža mogota, antologija ljubzenske lirike. 15.35 Vodič po glasbeni umetnosti. 16.30 Rezervirano za... področja kulture, znanosti, prosvete in prostega časa. 17.05 Skladatelji in izvajalci: Klasiki 20. stoletja. 18.05 Kulturni prostor: Četrtekova srečanja.

Petek: 9.30 Na počitnicah. 13.15 Zborovska glasba: Letošnja revija »Primorska poje«. 17.05 Skladatelji in izvajalci: Od solista do zbora. 18.05 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.05 Z novim dnem, v informacijo, poduk in zabavo. 9.30 Nekoč, v davnih časih. 10.05 Iz pretekle sezone Glasbene matice v Trstu. 11.00 Roman v nadaljevanjih: »Rokovnjači«. 2. del. 11.35 Počitniški vrtjak. 14.45 Slovenske povojne revije v Italiji. 17.05 Skladatelji in izvajalci: Slavni mojstri. 18.05 »Rdeči telefon«. Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

Ljubljanska TV

Sporod od 1. do 7. julija 1979

Nedelja: Za nedeljsko dobro jutro: Pevski tabor 78. 10.10 W. Mankowitz: Dickens iz Londona. 11.00 Prikljubljene zgodbe I. 2000 milj pod morjem - I. del. 17.40 Rana ura, film. 20.00 TV nadaljevanje. 20.55 Osvajalci Aotearoe, dokumentar.

Ponedeljek: 18.15 Dobro jutro, Dar, dokumentarni film. 20.00 K. Čašule: Vrtnec, predstava SSG Trst. 21.20 Kulturne diagonale. 21.15 Celovečerni film.

Torek: 18.00 Folklor gora: Uzbekistan. 18.40 Na sedmi stezi. 20.00 Rdeči nagelj v gumbnici. 20.35 A. Haley: Korenine, TV nadaljevanje.

Sreda: 17.05 Sutjeska, film. 20.00 Zabavno glasbena oddaja. 21.35 »Ljudje in stihije«, dokumentarna oddaja.

Četrtek: 17.40 Apokalipsa živali, dokumentarni film. 18.40 Razmišljanka-izmišljanka, otroška oddaja. 20.00 Tretja razsežnost.

Petek: 14.00 Wimbledon: Teniški finale ženske. 18.00 Deček Skok, otroška serije. 18.15 Prikljubljene zgodbe II., 2000 milj pod morjem, II. del. 18.50 Ansambel Franca Flereta in Dobrepolski fantje. 21.05 Junaki serijskega filma: Del Vecchio. 22.10 Nočni kino: Klavnica št. 5.

Sobota: 14.00 Wimbledon: Teniški finale moški. 17.30 Matija, gospi pastir, risani film. 18.50 Muppet show (Rudolf Nurejev). 20.00 Hišica v najem. 21.00 Lepi strup, film.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpea: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

IX. ZAMEJSKI FESTIVAL DOMAČE ZABAVNE GLASBE V ŠTEVERJANU

Sobota 7. julija 1979 ob 21. uri
Finale nedelja 8. julija 1979 ob 17. uri

NASTOPI 20 ANSAMBLOV. PODELILE SE BODO ŠTEVILNE NAGRADE
S.K.P.D. »F. B. SEDEJ«
Ansambel »L. HLEDE«